

Avizul Comitetului Economic și Social European privind propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură

COM(2011) 416 final,

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului

COM(2011) 417 final,

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind dimensiunea externă a politicii comune în domeniul pescuitului

COM(2011) 424 final

și Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind politica comună în domeniul pescuitului

COM(2011) 425 final

(2012/C 181/33)

Raportor: **dl Gabriel SARRÓ**

Coraportor: **dl Franco CHIRIACO**

La 1 septembrie 2011, la 13 septembrie 2011 și respectiv la 5 octombrie 2011, Consiliul și Parlamentul European – pentru propunerile COM(2011) 416 final și COM(2011) 425 final, în conformitate cu articolul 43 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene – și Comisia – pentru propunerile COM(2011) 417 final și COM(2011) 424 final, în conformitate cu articolul 304 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene – au hotărât să consulte Comitetul Economic și Social European cu privire la

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură

COM(2011) 416 final,

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului

COM(2011) 417 final,

Comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social și Comitetul Regiunilor privind dimensiunea externă a politicii comune în domeniul pescuitului

COM(2011) 424 final și

Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind politica comună în domeniul pescuitului

COM(2011) 425 final.

Secțiunea pentru agricultură, dezvoltare rurală și protecția mediului, însărcinată cu pregătirea lucrărilor Comitetului pe această temă, și-a adoptat avizul la 14 martie 2012.

În cea de-a 479-a sesiune plenară, care a avut loc la 28 și 29 martie 2012 (ședința din 28 martie 2012), Comitetul Economic și Social European a adoptat prezentul aviz cu 152 de voturi pentru, 5 voturi împotriva și 14 abțineri.

1. Concluzii

1.1 CESE este de acord cu Comisia în privința necesității de a propune revizuirea simultană a politicii comune în domeniul pescuitului (PCP) și a organizării comune a piețelor (OCP), consolidând astfel necesara integrare, coerență și coordonare între aspectele de exploatare, prelucrare și comercializare ale pescuitului, acvaculturii și pescuitului fructelor de mare.

1.2 În linii mari, CESE consideră corecte obiectivele generale și specifice, precum și principiile de bună guvernanta ale propunerii. PCP trebuie să garanteze că activitățile de pescuit și de acvacultură creează condiții de mediu, economice și sociale durabile pe termen lung, contribuind la disponibilitatea alimentelor și aplicând principiul precauției și o abordare ecosistemică.

1.3 Totuși, CESE consideră că propunerea de regulament nu precizează măsurile de gestionare a pescuitului necesare pentru refacerea completă și menținerea stocurilor de pește peste nivelurile care pot asigura producția maximă durabilă (PMD), pentru a le asigura cetățenilor produse de pescuit și de acvacultură sănătoase și de înaltă calitate, pentru a contribui la prosperitatea comunităților pescărești și la rentabilitatea întreprinderilor producătoare și prelucrătoare și pentru a oferi locuri de muncă atractive și mai sigure.

1.4 Comitetul este de acord cu normele generale de acces la apele Uniunii, care erau deja în vigoare și care aduc cele mai multe beneficii comunităților pescărești locale.

1.5 Comitetul aprobă tipurile de măsuri tehnice și de conservare propuse, care vor trebui adaptate la diferitele tipuri de pescării.

1.6 CESE sprijină propunerea de elaborare a unor planuri multianuale cu scopul de a reface și menține, în măsura posibilului, toate stocurile de pește peste nivelurile care pot asigura PMD până în 2015. Deși laudabil, acest obiectiv este greu de aplicat în cazul pescăriilor mixte, motiv pentru care CESE solicită Comisiei să găsească soluții practice pentru rezolvarea problemelor care pot apărea în pescăriile menționate.

1.7 CESE consideră prioritar ca statele membre, cu sprijinul Comisiei, să doteze instituturile științifice cu mijloacele necesare pentru ca acestea să poată răspunde adecvat necesităților de cercetare aplicată și să poată acoperi toate speciile de pești exploatate comercial, speciile asociate și dependente, precum și mediul în care trăiesc acestea.

1.8 În ce privește politica de interzicere a aruncării capturilor înapoi în mare, CESE consideră că este un obiectiv dezirabil, însă pledează pentru o abordare graduală și proporțională, bazată pe reducerea progresivă a capturilor aruncate înapoi în mare, promovându-se și stimulându-se selectivitatea uneltelor de pescuit și măsurile de valorificare a capturilor, prin prelucrarea lor în produse care să aducă o valoare adăugată și prin căutarea unor puncte de desfacere, și adaptându-se infrastructurile navelor și porturilor pescărești.

1.9 CESE este de părere că propunerea nu aprofundează suficient tema regionalizării și nu prevede nicio măsură în sensul descentralizării.

1.10 În ce privește stabilitatea relativă și aplicarea acesteia la alocarea posibilităților de pescuit către statele membre, Comitetul insistă asupra necesității de a actualiza acest criteriu, deoarece este depășit și nu reflectă realitatea prezentă a flotelor de pescuit și a zonelor puternic dependente de pescuit. Mai mult, Comitetul propune ca alocarea posibilităților de pescuit după actualizarea stabilității relative să se bazeze în primul rând pe un set de criterii de mediu, economice și sociale transparente.

1.11 Comitetul consideră că propunerea legată de concesiunile de pescuit transferabile este confuză și că interpretarea articolelor în cauză ar trebui clarificată de Comisie, în special în ce privește definiția „criteriilor transparente și obiective” pentru acordarea concesiunilor. De asemenea, Comitetul solicită să se ia în considerare impactul acestor măsuri asupra ocupării forței de muncă și să se prevadă măsuri specifice pentru pescarii salariați.

1.12 În ce privește gestionarea capacității de pescuit, CESE consideră că, până cel târziu în 2014, Comisia ar trebui să realizeze o evaluare detaliată a capacității de pescuit, care să includă puterea și tonajul, dar și tipurile de unelte și alte caracteristici ale navelor, pe baza căreia statele membre să fie obligate să-și adapteze capacitatea de pescuit la resursele disponibile.

1.13 Comitetul consideră că, pentru gestionarea ecosistemică a pescăriilor, este esențial ca la colectarea datelor să se acorde atenția maximă obținerii de date de mediu, în conformitate cu Directiva-cadru privind strategia pentru mediul marin și cu criteriile bune stări ecologice.

1.14 CESE este de acord, în general, cu propunerile Comisiei privind politica externă. Totuși, își exprimă îngrijorarea în legătură cu câteva aspecte, menționate la punctul 3.7.9 din prezentul aviz.

1.15 CESE salută recunoașterea de către Comisie a dimensiunii comune europene a politicii în domeniul acvaculturii. Comitetul solicită întărirea controalelor de mediu și crearea unui cadru administrativ flexibil și a unui spațiu juridic unic pentru dezvoltarea unei acvaculturi sustenabile, care să permită menținerea populației și generarea de bogăție în zonele periferice neurbane, menținându-se totodată respectul, compatibilitatea și integrarea deplină în raport cu mediul.

1.16 Referitor la noul instrument financiar, CESE consideră că ar trebui să se valorifice rolul pescarilor și al comunităților pescărești în dezvoltarea durabilă a zonelor de coastă, prin includerea de măsuri sociale, în special de sprijin în cazul pierderii locului de muncă, și de ajutoare pentru formarea și recalificarea lucrătorilor, acordându-se atenție tinerilor și femeilor.

1.17 CESE deplânge faptul că dimensiunea socială, luată în considerare în toate etapele sectorului pescuitului și acvaculturii (producție, prelucrare și comercializare), nu este prezentă în propunere sub forma unor măsuri concrete pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă și consideră că ar trebui promovată participarea partenerilor sociali la nivelul adecvat.

1.18 CESE solicită Comisiei să țină seama de diversele cerințe exprimate de diferitele părți implicate din sector. Reforma PCP ar trebui să răspundă atât necesităților armatorilor, cât și celor ale echipajelor.

1.19 CESE consideră că o definiție a pescuitului artizanal bazată doar pe criteriul lungimii navelor este prea simplistă, incluzând o parte considerabilă a flotei artizanale în categoria pescuitului industrial.

1.20 CESE sprijină obiectivele și principiile după care se va ghida noul regulament privind OCP și invită Comisia să ia în considerare observațiile formulate de Comitet în prezentul aviz.

1.21 Pentru a preveni concurența neloială pe piața UE, CESE solicită ca produselor importate să li se impună aceleași condiții în materie de igienă, sănătate și control ca și produselor comunitare, inclusiv trasabilitatea integrală „din apă până la masă”, și solicită efectuarea de controale exhaustive, atât la frontiere cât și la origine, pentru a garanta îndeplinirea adecvată a acestor norme, care contribuie la siguranța alimentară. În acest sens, Comitetul consideră că diferitele direcții generale ale Comisiei Europene ar trebui să adopte o abordare coerentă.

1.22 CESE subliniază că toate aceste propuneri se aplică și pescuitului și acvaculturii în ape dulci și solicită Comisiei să acorde atenția cuvenită trăsăturilor specifice ale acestora.

2. Context

2.1 Contextul Regulamentului privind PCP („Regulamentul de bază”)

2.1.1 PCP a fost creată în 1983 și a rămas în vigoare, cu modificări de mică amploare, timp de 20 de ani, până în momentul în care a fost profund reformată prin Regulamentul (CE) nr. 2371/2002. În anul 2009, Comisia a analizat funcționarea PCP reformate și a ajuns la concluzia că, în pofida progreselor realizate, nu se îndeplinesc obiectivele unui pescuit sustenabil sub toate aspectele (de mediu, economic și social) și că multe stocuri de pești erau supra-exploatate.

2.1.2 Această concluzie a fost prezentată în Cartea verde privind reforma politicii comune în domeniul pescuitului⁽¹⁾. În avizul său pe această temă, adoptat cu o largă majoritate, CESE recomandă „ca măsurile care vor fi adoptate să vizeze menținerea locurilor de muncă și a coeziunii teritoriale și ca obiectivele strategice să mențină echilibrul dintre pilonii

economic, social și de mediu, asigurând și promovând un comportament responsabil și durabil din partea tuturor participanților la lanțul de activități din sectorul pescăresc”. Printre temele care ar trebui aprofundate mai mult în cadrul viitoarei reforme se numără:

- crearea unui regim diferențiat pentru flotele de mici dimensiuni;
- introducerea unui capitol social, care să armonizeze condițiile de lucru ale pescarilor;
- îmbunătățirea condițiilor pieței și a practicilor comerciale;
- complementaritatea cu politica de protecție a mediului marin, care, de asemenea, să ducă la o cercetare mai extinsă și mai bună aplicabilă politicii în domeniul pescuitului;
- deplina integrare a PCP în cadrul organismelor internaționale (ONU, FAO)⁽²⁾.

2.1.3 În Avizul CESE privind dezvoltarea zonelor regionale de gestionare a stocurilor de pește și de control al pescuitului⁽³⁾ se afirmă că „Comitetul salută intenția de a reforma în mod radical PCP și în special obiectivul de a institui o politică descentralizată, mai puțin dependentă de decizii detaliate luate la Bruxelles și care să permită o mai mare implicare la nivel local și regional în gestionarea pescuitului. Cu toate acestea, detaliul esențial, claritatea și regimul de sancțiuni necesar pentru ca o astfel de politică să funcționeze eficient este absent și trebuie inclus” și că „fără stocuri de pește sănătoase nu poate exista o industrie durabilă a pescuitului”, recomandându-se „să fie sporită prioritatea durabilității mediului, ca bază pentru durabilitatea economică și socială”.

2.1.4 De asemenea, în acest aviz se precizează că „pentru a fi eficientă, consolidarea planurilor de gestionare bazate pe cote, concepute în funcție de «producția maximă durabilă» (PMD) necesită instituirea unor niveluri mai ridicate, care le permit realmente tuturor speciilor reglementate să se regenereze, acest lucru trebuind rezolvat până în 2015”.

2.2 Contextul Regulamentului privind OCP în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură

2.2.1 OCP în sectorul pescuitului și acvaculturii datează din 1970, având drept cadru juridic Regulamentul (CE) nr. 104/2000. Începând cu anul 2008, Comisia a realizat ample evaluări și consultări cu scopul de a lua în considerare deficiențele detectate în punerea în aplicare a dispozițiilor în vigoare, evoluțiile constatate recent pe piețele din Uniune și de la nivel mondial, precum și dezvoltarea activităților de pescuit și acvacultură.

⁽¹⁾ COM(2009) 163.

⁽²⁾ CESE, JO C 18, 19.1.2011, p. 53-58.

⁽³⁾ CESE, JO C 24, 28.1.2012, p. 48.

2.2.2 Noua propunere de regulament stabilește o OCP în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură care conține următoarele instrumente:

- a) organizații profesionale (organizații de producători și organizații interprofesionale);
- b) standarde de comercializare;
- c) informarea consumatorilor;
- d) norme privind concurența;
- e) cunoașterea pieței.

2.2.3 CESE consideră că, pe lângă secțiunile anterioare, ar trebui să se introducă o secțiune care să reglementeze relațiile comerciale cu țările terțe, pentru a se garanta că toate produsele importate respectă standardele Uniunii Europene și sunt supuse unor controale eficiente.

3. Analiza propunerii privind reforma PCP și observațiile Comitetului

3.1 Domeniu de aplicare și obiective

3.1.1 Domeniul de aplicare a PCP cuprinde conservarea, gestionarea și exploatarea resurselor biologice marine și de apă dulce, acvacultura, precum și prelucrarea și comercializarea produselor obținute din pescuit și din acvacultură, în cazul în care astfel de activități au loc pe teritoriul statelor membre sau în apele Uniunii, fiind desfășurate inclusiv de navele de pescuit din țări terțe, de navele de pescuit ale Uniunii în afara apelor Uniunii ori de resortisanți ai statelor membre.

3.1.2 PCP trebuie să garanteze că activitățile de pescuit și de acvacultură creează condiții de mediu, economice și sociale durabile pe termen lung, contribuind la disponibilitatea alimentelor, aplicând principiul precauției și o abordare ecosistemică în gestionarea pescuitului, urmărind să asigure până în 2015 exploatarea resurselor biologice marine vii prin refacerea și menținerea stocurilor de specii capturate peste nivelurile care pot asigura producția maximă durabilă și respectând totodată cerințele legislației europene de mediu.

3.1.3 Pentru a îndeplini aceste obiective, PCP va trebui în special să elimine capturile nedorite din stocurile comerciale, garantând treptat debarcarea tuturor capturilor din astfel de stocuri. De asemenea, PCP ar trebui să creeze condiții pentru activități de pescuit eficiente, să promoveze dezvoltarea activităților de acvacultură din Uniune, să contribuie la asigurarea unui nivel de trai adecvat pentru cei ce depind de activitățile de pescuit, ținând seama de interesele consumatorilor și garantând colectarea și gestionarea datelor în mod sistematic și armonizat.

3.1.4 În general, CESE își exprimă susținerea pentru domeniul de aplicare și obiectivele generale și specifice ale PCP, precum și pentru principiile sale de bună guvernare. Cu toate acestea, regretă faptul că nu se acordă suficientă atenție protejării, gestionării și exploatării resurselor biologice din apele

dulci. Comitetul solicită Comisiei să țină seama în propunerile sale de specificitățile pescuitului și acvaculturii în apă dulce, inclusiv de alinierea acestora la PAC. Comitetul subliniază că este în continuare necesară crearea de grupuri de lucru analoge celor care există pentru domeniul marin, pentru a se pune în comun experiența dobândită la punerea în aplicare a politicii comune în domeniul pescuitului în ape dulci și a se formula propuneri de actualizare a acesteia.

3.1.5 Totuși, CESE consideră că propunerea de regulament nu precizează măsurile de gestionare a pescuitului necesare pentru refacerea și conservarea stocurilor de pește și pentru a putea atinge astfel aceste obiective care, pe lângă a pune bazele pentru un pescuit sustenabil, să respecte ecosistemul, să le asigure cetățenilor produse de pescuit sănătoase și de înaltă calitate, să contribuie la prosperitatea comunităților pescărești și la rentabilitatea industriilor de producție și prelucrare a peștelui și să ofere locuri de muncă atractive și mai sigure, acordând cea mai mare importanță participării partenerilor sociali la toate nivelurile ⁽⁴⁾.

3.2 Accesul la ape

3.2.1 De la 1 ianuarie 2013 până la 31 decembrie 2022, statele membre sunt autorizate să restricționeze pescuitul – în apele situate în zona de până la 12 mile marine de la liniile de bază aflate sub suveranitatea sau jurisdicția lor – la navele de pescuit care pescuiesc în mod tradițional în apele respective pornind din porturile de pe coasta adiacentă și la navele de pescuit ale Uniunii care aparțin altui stat membru, în baza relațiilor de vecinătate care au permis această activitate de pescuit între ele.

3.2.2 De asemenea, între aceleași date, în apele de până la 100 de mile marine de la liniile de bază ale Insulelor Azore, Madeira și Canare, statele membre în cauză pot restricționa pescuitul la navele înregistrate în porturile insulelor respective. Aceste restricții nu se aplică navelor Uniunii care pescuiesc în apele respective în mod tradițional, cu condiția ca aceste nave să nu depășească efortul de pescuit exercitat în mod tradițional.

3.2.3 Comitetul este de acord cu aceste măsuri de acces la ape, care erau deja în vigoare și care ar trebui completate prin măsuri care să garanteze accesul preferențial al celor ce pescuiesc într-un mod sustenabil din punct de vedere social și ecologic și aduc cele mai multe beneficii comunităților pescărești locale.

3.3 Măsuri pentru conservarea resurselor biologice marine

3.3.1 CESE consideră că planurile multianuale incluse în actuala PCP au avut în unele cazuri un impact pozitiv important și că ar trebui să se aplice în continuare, după cum prevede noua propunere, analizându-se problemele celor care nu au funcționat corespunzător, pe baza unor studii științifice solide, realizate de organisme științifice comunitare. De asemenea, Comitetul crede că ar trebui stabilite mecanisme adecvate de corecție, care să fie rapide și flexibile.

⁽⁴⁾ COM(2011) 417.

3.3.2 Referitor la obiectivul planurilor multianuale de refacere și menținere a tuturor stocurilor peste nivelurile care pot asigura producția maximă durabilă până în 2015, Comitetul consideră că este un obiectiv laudabil, care se bazează pe prevederile Convenției Națiunilor Unite asupra dreptului mării, care au caracter obligatoriu din punct de vedere juridic pentru UE începând din 1998, și care a fost reiterat în raportul Summitului mondial privind dezvoltarea durabilă din 2002, pe baza căruia propune Comisia această măsură și care afirmă textual: „Pentru a se realiza sustenabilitatea pescuitului, trebuie adoptate următoarele măsuri la toate nivelurile: menținerea sau refacerea stocurilor de pește la niveluri care să poată asigura producția maximă durabilă, cu scopul de a atinge cât mai rapid acest obiectiv în cazul stocurilor epuizate și, în măsura posibilului, cel târziu până în 2015”.

3.3.3 Comitetul consideră că obiectivul privind PMD lasă o oarecare marjă de interpretare privind modalitățile de aplicare și semnaleză dificultatea îndeplinirii lui în anumite pescării mixte, întrucât diferitele specii de pești interacționează, iar ratele de captură care determină nivelul efortului de pescuit nu corespund PMD pentru fiecare specie individuală. CESE solicită Comisiei să găsească soluții practice pentru rezolvarea problemelor ce pot apărea în pescăriile mixte.

3.3.4 CESE invită Comisia să țină seama de faptul că măsurile de îmbunătățire a situației stocurilor din zonele de pescuit ale UE nu ar trebui să aibă o influență negativă asupra sustenabilității stocurilor din alte zone, ca urmare a intensificării comerțului internațional cu produse obținute din pescuit și a deplasării capacității de pescuit a UE.

3.3.5 Pentru ca planurile multianuale să fie întocmite pe baza celei mai bune evaluări științifice a stocurilor de pește, CESE consideră prioritar ca statele membre, sprijinite de Comisie prin intermediul Fondului european pentru pescuit și afaceri maritime, să doteze institutele științifice cu mijloacele necesare pentru ca acestea să poată răspunde adecvat necesităților de cercetare și să poată acoperi toate speciile de pești exploatare. În cazurile în care nu există o evaluare științifică adecvată, trebuie aplicat principiul precauției, definit în Acordul Organizației Națiunilor Unite din 1995 privind stocurile de pește. Pe de altă parte, Comitetul consideră esențial să se promoveze dialogul între oamenii de știință și pescari.

3.3.6 De asemenea, Comitetul consideră că aplicarea măsurilor vizând refacerea și menținerea stocurilor de pește peste nivelurile care pot asigura PMD până în 2015 va afecta capacitatea de pescuit a flotelor statelor membre și că ar trebui să se garanteze eliminarea prioritărilor a segmentelor de flotă celor mai distructive din punct de vedere ecologic și dezavantajoase din punct de vedere social. Din acest motiv, Comisia ar trebui să prevadă măsuri de adaptare, oferind alternative socioprofessionale pentru sectorul pescuitului, pentru a preveni pierderea actuală de locuri de muncă, datorată stării precare a stocurilor de pește. În acest sens, CESE solicită să se evalueze minuțios impactul socioeconomic al planurilor multianuale pe termen scurt, mediu și lung.

3.3.7 Conținutul planurilor multianuale și cadrul măsurilor tehnice trebuie să indice domeniul de aplicare – în ceea ce privește stocurile, pescăriile și ecosistemele marine –, iar obiectivele lor ar trebui să fie coerente cu obiectivele generale și specifice ale PCP, descrise la punctul 3.1.1. Cadrul măsurilor tehnice pentru fiecare plan multianual trebuie să contribuie la menținerea sau refacerea stocurilor de pește peste nivelurile care pot asigura PMD, să reducă capturile de dimensiuni inferioare celei regulamentare și de organisme marine nedorite, precum și să atenueze impactul uneltelor de pescuit asupra ecosistemului.

3.3.8 CESE consideră că atât conținutul, cât și cadrul măsurilor tehnice prevăzute la articolul 14 sunt adaptate obiectivelor reformei PCP, motiv pentru care își exprimă acordul în legătură cu acestea. Măsurile tehnice menționate trebuie puse în aplicare ținându-se seama de specificitățile diverselor pescării.

3.3.9 În ce privește obligația de a debarca integral capturile (interzicerea aruncării capturilor înapoi în mare), prevăzută de Comisie, propunerea de reformă a PCP stabilește un calendar, între 1 ianuarie 2014 și 1 ianuarie 2016, în care o serie de stocuri de pește care fac obiectul unor limite de captură trebuie să fie aduse și păstrate la bordul navelor de pescuit, începând cu data de 1 ianuarie a fiecăruia dintre anii din acest interval. Se vor stabili dimensiuni minime de referință pentru conservare pentru toate aceste stocuri de pește, a căror vânzare va fi permisă numai pentru prelucrarea în făină de pește sau în hrană pentru animale de companie. Standardele de comercializare pentru capturile de pește care depășesc posibilitățile de pescuit vor fi stabilite în conformitate cu organizarea comună a piețelor.

3.3.10 Referitor la propunerea de interzicere a aruncării înapoi în mare a capturilor din anumite specii, conform unui calendar precis, CESE consideră că este un obiectiv dezirabil, însă foarte greu de îndeplinit în prezent în anumite pescării, în special în cele mixte. Într-adevăr, consecințele socioeconomice ale aplicării acestei măsuri ar fi atât de grave, încât multe nave ar trebui dezafectate. Prin urmare, Comitetul consideră că ar trebui stabilite măsuri de atenuare a acestor consecințe. CESE pledează pentru o abordare graduală și proporțională, bazată pe selectivitatea uneltelor de pescuit și pe reducerea progresivă a capturilor aruncate înapoi în mare, promovându-se și stimulându-se măsuri de valorificare a capturilor, prin prelucrarea lor în produse care să aducă o valoare adăugată, și adaptându-se infrastructurile navelor și porturilor pescărești.

3.3.11 Comitetul consideră că ar fi foarte oportun și util să se realizeze, pentru fiecare zonă de pescuit în parte, un diagnostic privind cauzele aruncării capturilor înapoi în mare, pentru a se determina instrumentele de reducere cele mai adecvate pentru fiecare zonă de pescuit.

3.3.12 Comitetul este de părere că interzicerea aruncării capturilor înapoi în mare nu se poate aplica efectiv în lipsa unei formări adecvate a lucrătorilor. Ar trebui să se prevadă un sprijin din Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime pentru acțiunile de formare corespunzătoare.

3.3.13 În ceea ce privește regionalizarea, Comisia va putea autoriza statele membre ca, în cadrul unui plan multianual, să specifice măsurile de conservare și măsurile tehnice aplicabile navelor care le arborează pavilionul în legătură cu stocuri din apele Uniunii pentru care le-au fost alocate posibilități de pescuit, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu obiectivele PCP și cu domeniul de aplicare al planului multianual și să nu fie mai puțin severe decât cele prevăzute în legislația Uniunii. Aceste măsuri vor fi notificate Comisiei, care le va evalua în orice moment și, dacă este cazul, altor state membre interesate și consiliilor consultative competente.

3.3.14 În ceea ce privește măsurile naționale pe care le va putea adopta un stat membru pentru conservarea stocurilor de pește în apele Uniunii, acestea vor putea fi adoptate cu condiția să se aplice numai navelor de pescuit care arborează pavilionul statului membru respectiv sau activităților de pescuit desfășurate de persoanele stabilite pe teritoriul său, să fie compatibile cu obiectivele PCP și să nu fie mai puțin severe decât cele prevăzute în legislația Uniunii.

3.3.15 Un stat membru va putea adopta măsuri nediscriminatorii pentru conservarea și gestionarea stocurilor de pește și pentru reducerea la minimum a efectului pescuitului în limita a 12 mile marine de la liniile sale de bază, cu condiția ca Uniunea să nu fi adoptat măsuri de conservare și gestionare anume pentru zona respectivă. Dacă aceste măsuri riscă să afecteze navele de pescuit ale altor state membre, nu vor putea fi adoptate decât după consultarea Comisiei, a statelor membre în cauză și a consiliilor consultative competente în privința proiectului care cuprinde măsurile respective, însoțit de o expunere de motive.

3.3.16 CESE observă că, deși măsurile par a fi adecvate, propunerea de regulament nu include mecanisme clare pentru descentralizarea procesului decizional și recomandă să se țină seama de observațiile cuprinse în recentul său aviz pe tema „Dezvoltarea zonelor regionale de gestionare a stocurilor de pește și de control al pescuitului”.

3.4 Accesul la resurse

3.4.1 Încă o dată, posibilitățile de pescuit alocate statelor membre sunt garantate în noua propunere pe baza sistemului de TAC (captură totală admisibilă) și de cote, aplicându-se principiul stabilității relative între statele membre.

3.4.2 În ce privește stabilitatea relativă, CESE reiterează cele afirmate în Avizul său privind Cartea verde, insistând asupra necesității de a actualiza acest criteriu, pentru a lua în considerare schimbările produse de la crearea sa, în 1976. O dovadă a necesității acestei actualizări o constituie faptul că Comisia propune din nou autorizarea statelor membre de a schimba între ele toate sau o parte dintre posibilitățile de pescuit care le-au fost alocate – un semnal clar că stabilitatea relativă prevăzută în urmă cu peste 35 de ani este depășită și nu reflectă realitatea prezentă a flotelor de pescuit și a zonelor puternic dependente de pescuit. De asemenea, CESE consideră

că alocarea cotelor după actualizarea stabilității relative nu ar trebui să se bazeze numai pe criteriul capturii istorice, ci ar trebui să includă și un set de criterii de mediu, economice și sociale transparente.

3.4.3 Propunerea prevede ca, până la 31 decembrie 2013, fiecare stat membru să instituie un sistem de concesiuni de pescuit transferabile pentru toate navele de pescuit cu o lungime totală de minimum 12 metri și pentru toate navele de pescuit cu o lungime totală mai mică de 12 metri care pescuiesc cu unelte tractate. Statele membre pot extinde sistemul concesiunilor de pescuit transferabile la navele de pescuit care au o lungime totală mai mică de 12 metri și care utilizează alte tipuri de unelte decât uneltele tractate, informând Comisia cu privire la această decizie.

3.4.4 Comitetul consideră că textul propunerii este confuz și că interpretarea acestuia ar trebui clarificată de Comisie, în special în ce privește definiția „criteriilor transparente și obiective” pentru acordarea concesiunilor. În acest sens, CESE consideră că acei operatori care nu respectă drepturile lucrătorilor nu ar trebui considerați eligibili. Instituirea concesiunilor de pescuit transferabile poate reprezenta o ocazie de a generaliza în acest sector respectarea normelor sociale, garantându-se calitatea și securitatea activității de pescuit în Europa și descurajându-se eventuala concurență neloială bazată pe costuri operaționale mai scăzute.

3.4.5 CESE se opune privatizării resurselor marine. Prin urmare, consideră inacceptabilă propunerea Comisiei, care prevede o piață pentru transferul drepturilor de pescuit între întreprinderi private, deoarece, dacă se facilitează ieșirea acestora din sector, precaritatea locurilor de muncă va crește. Drepturile de pescuit trebuie să fie gestionate exclusiv de către statele membre.

3.4.6 Concesiunile de pescuit transferabile pot determina reducerea cantitativă a capacității, însă nu și reducerea calitativă și eliminarea segmentelor de flotă celor mai distructive din punct de vedere ecologic, ineficiente din punct de vedere energetic și dezavantajoase din punct de vedere social. În plus, drepturile de pescuit s-au concentrat adesea în mâinile unui număr redus de operatori, unii chiar din afara sectorului, care apoi subcontractează activitatea de pescuit, adesea aceluiași operator care pescuiau înainte în apele respective.

3.4.7 Comitetul ar susține propunerea de instituire a unor sisteme de concesiuni de pescuit transferabile, dacă acestea nu ar fi obligatorii, iar aplicarea lor în apele naționale ar fi lăsată la latitudinea statelor membre, dacă nu s-ar aplica în afara apelor Uniunii și dacă ar avea ca obiectiv principal conservarea stocurilor de pește pe termen lung, pe baza unor criterii de mediu, economice și sociale durabile.

3.4.8 CESE are anumite rezerve cu privire la aplicarea acestui sistem în cazul flotei ce operează în Marea Mediterană, dat fiind că propunerea Comisiei nu precizează modul în care se va realiza acest lucru.

3.4.9 CESE consideră că trebuie să se garanteze că transferul concesiunilor de pescuit între statele membre beneficiază de aceleași condiții ca și transferul între resortisanți ai aceluiași stat membru. Evaluarea impactului acestui sistem asupra competitivității și rentabilității flotelor din diverse state membre va trebui să acorde o atenție specială acelor state care se caracterizează printr-o rată ridicată a importurilor de produse obținute din pescuit.

3.5 Gestionarea capacității de pescuit

3.5.1 În expunerea de motive a propunerii, supracapacitatea flotei este menționată printre problemele principale ale PCP. Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind obligațiile de raportare prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2371/2002 afirmă textual că „toate statele membre au respectat plafoanele legale pentru capacitatea de pescuit” și că „majoritatea [statelor membre] dispun în prezent de flote a căror capacitate se situează sub limitele stabilite, în medie cu 10 % sub aspectul tonajului și 8 % sub aspectul puterii”.

3.5.2 Aceste plafoane sunt menținute în continuare de Comisie în noua propunere; articolul 35 stabilește plafoanele pentru capacitatea de pescuit a flotelor statelor membre începând cu 1 ianuarie 2013.

3.5.3 Comitetul consideră că, deși statele membre respectă aceste plafoane pentru capacitatea de pescuit, Comisia ar trebui să le adapteze pe baza unei estimări mai precise a capacității de pescuit, care să includă puterea și tonajul, dar și tipurile de unelte și alte caracteristici ale navelor, pentru a permite adaptarea lor la resursele disponibile.

3.5.4 De asemenea, CESE crede că ar fi foarte interesant ca, printre informațiile prevăzute la articolul 36, referitor la „Registrele flotelor de pescuit”, să se includă și situația capacității de pescuit în raport cu resursele disponibile.

3.6 Baza științifică pentru gestionarea pescăriilor

3.6.1 Baza științifică pentru gestionarea pescăriilor ține în întregime de responsabilitatea statelor membre, care trebuie să culegă datele biologice, tehnice, de mediu și socioeconomice necesare pentru gestionarea ecosistemică a pescăriilor lor.

3.6.2 Comitetul consideră că, pentru gestionarea ecosistemică a pescăriilor, este esențial ca la colectarea datelor să se acorde atenția maximă obținerii de date de mediu și ca în cadrul sistemului de alocare a cotelor să se țină seama de furnizarea la timp a unor date fiabile, nerespectarea acestei condiții fiind sancționată.

3.6.3 Începând din 2014, colectarea, gestionarea și utilizarea datelor se vor desfășura în cadrul unui program multianual. Până atunci, va continua să se aplice Regulamentul (CE) nr. 199/2008 privind programele de colectare și gestionarea a datelor.

3.6.4 Statele membre trebuie să adopte programe naționale de colectare de date științifice, de cercetare și de inovare în

domeniul pescuitului. Este prevăzută desemnarea unui corespondent național pentru coordonarea la nivel național a colectării și gestionării datelor științifice pentru gestionarea pescăriilor.

3.6.5 CESE își manifestă sprijinul pentru acest impuls dat dimensiunii științifice, considerând că în cadrul programelor de cercetare trebuie căutate informații cu privire la toate speciile despre care nu există în prezent date științifice și că la această sarcină trebuie să participe și consiliile consultative sau alte organisme descentralizate ale părților interesate.

3.7 Politica externă

3.7.1 UE este una dintre puținele mari puteri din domeniul pescuitului, având o prezență puternică în toate mările și oceanele lumii, datorită activităților flotelor sale, investițiilor, acordurilor bilaterale cu țări terțe și participării sale la principalele organizații regionale de gestionare a pescuitului (ORGP). De asemenea, UE dispune de un sector de prelucrare și comercializare puternic internaționalizat.

3.7.2 În afară de aceasta, UE constituie una dintre marile piețe pentru produsele obținute din pescuit, din punctul de vedere al consumului și al importurilor, având astfel o mare responsabilitate în ce privește asigurarea și angajarea în favoarea gestionării sustenabile a activităților de pescuit și a conservării resurselor piscicole mondiale.

3.7.3 CESE împărtășește opinia Comisiei potrivit căreia UE trebuie să promoveze pe agenda globală și multilaterală pescuitul sustenabil în întreaga lume, susținând principiul pescuitului responsabil, în primul rând din punctul de vedere al mediului, dar incluzând și aspecte sociale și economice. UE trebuie să promoveze și măsuri comerciale transparente și echitabile, dat fiind că politica sa comercială trebuie să fie coerentă cu principiile pescuitului responsabil și sustenabil.

3.7.4 CESE este de acord cu principiile generale enunțate în propunere, privitoare la organizațiile internaționale de pescuit și la acordurile pentru pescuit sustenabil. În acest sens, ar trebui incluse și întreprinderile de pescuit comunitare ce efectuează investiții în exterior, care ar trebui acoperite în mod specific de legislația UE. De asemenea, ar trebui să se solicite statelor membre să informeze Comisia cu privire la orice înțelegere între resortisanții lor și o țară terță care ar permite navelor aflate sub pavilionul lor să pescuiască în apele aflate sub jurisdicția sau suveranitatea unei țări terțe. Reforma dimensiunii externe a PCP are loc într-un context complicat pentru sectorul pescuitului, atât în UE, cât și în multe țări în curs de dezvoltare, datorat diminuării resurselor piscicole, prezenței din ce în ce mai importante a altor flote de pescuit de lungă distanță și impactului schimbărilor climatice. UE ar trebui să creeze un mediu favorabil pentru investițiile private europene în activitățile de pescuit sustenabil din țările ACP, generând în aceste țări o valoare adăugată semnificativă și creând locuri de muncă decente, prin asigurarea unor standarde înalte de gestionare.

3.7.5 În opinia CESE, prin prezența sa în cadrul organismelor internaționale, în special al ORGP, UE trebuie să urmărească îmbunătățirea conservării stocurilor de pește și garantarea unui nivel ridicat de respectare a măsurilor de gestionare a pescuitului de către toate părțile implicate.

3.7.6 Acordurile de parteneriat în domeniul pescuitului (APP) în vigoare au ca obiectiv să permită navelor UE să pescuiască, într-un mediu reglementat și sigur din punct de vedere juridic, excedentul de resurse din zonele economice exclusive ale anumitor țări terțe. Comisia consideră că APP în vigoare trebuie transformate în acorduri pentru pescuit sustenabil (APS), centrate pe conservarea resurselor, pe durabilitatea mediului, pe o mai bună guvernanta și pe eficiența sprijinului sectorial.

3.7.7 CESE consideră că această nouă orientare este necesară. În acest scop, UE ar trebui să elaboreze APS menite să creeze, în țările terțe în curs de dezvoltare în cauză, un mediu favorabil activităților sustenabile din punct de vedere ecologic, social și economic, pe baza unui mecanism de dialog participativ și transparent cu toate părțile interesate, prin care să fie realizate prioritățile țării respective în ce privește dezvoltarea durabilă a sectorului pescuitului. APS trebuie să se întemeieze pe avize științifice solide și transparente, pe evaluări ale impactului social, economic și de mediu al fiecărui acord, pe o contribuție sporită a armatorilor la costul drepturilor de acces și pe respectarea drepturilor omului. CESE consideră necesar ca, printre criteriile care trebuie îndeplinite de întreprinderile ce operează în temeiul APS, să se includă și respectarea drepturilor lucrătorilor. Pe lângă aceasta, țările în curs de dezvoltare ar trebui sprijinite pentru a-și îmbunătăți capacitatea de a realiza acțiuni de cercetare și de evaluare a resurselor marine din apele proprii. APS cu țările terțe, pe lângă faptul că vor permite flotei comunitare accesul la apele acestora, vor trebui să contribuie la dezvoltarea pescuitului din țările terțe în cauză, creând noi industrii în sectorul pescuitului, care să promoveze siguranța alimentară și o mai mare echitate, intensificând activitatea portuară din aceste țări și, în ansamblu, îmbunătățind nivelul social prin promovarea unor noi locuri de muncă durabile pentru resortisanții acestora. Comitetul invită Comisia să îmbunătățească guvernanta, prin aplicarea criteriilor sociale și de mediu și prin crearea tuturor instrumentelor necesare pentru asigurarea unei monitorizări permanente a aplicării și respectării APS. Trebuie realizate evaluări ale impactului economic, social și de mediu asupra dezvoltării pescuitului în țările terțe vizate de acordul în domeniul pescuitului, iar aceste evaluări trebuie puse în mod public la dispoziția tuturor părților interesate, pentru a permite buna informare și dialogul părților interesate din UE și din țările ACP în cauză.

3.7.8 CESE salută propunerea de a include o clauză privind transparența în viitoarele acorduri în domeniul pescuitului, pentru a se asigura cunoașterea efortului de pescuit cumulat (al flotelor locale și al tuturor flotelor străine care operează într-o anumită zonă economică exclusivă). O asemenea clauză, alături de îmbunătățirea colectării datelor și a cercetării, va contribui la evaluarea nivelului stocurilor excedentare disponibile. CESE consideră că este nevoie de mai multă transparență

în aplicarea APS în ce privește publicarea evaluărilor ex-ante și ex-post, care conțin date importante, cum ar fi valoarea capturilor realizate de flotele UE în apele ACP.

3.7.9 Cu toate acestea, CESE își manifestă îngrijorarea cu privire la unele propuneri conținute în comunicare referitoare la dimensiunea externă a PCP. În special, în ceea ce privește APS, CESE regretă faptul că Comisia nu mai menționează că acestea trebuie să fie instrumente de protecție a activității și a locurilor de muncă pentru flotele comunitare ce operează în cadrul acestor acorduri, având în vedere specificitatea acestora și apartenența lor la regiuni puternic dependente de pescuit. De asemenea, Comitetul nu înțelege motivele înăsprii clauzei de exclusivitate. CESE consideră că, dimpotrivă, această clauză ar trebui flexibilizată, pentru a facilita accesul flotei comunitare la apele țărilor terțe în cazuri excepționale. În ceea ce privește tarifele de acces la apele țărilor terțe, CESE consideră că armatorii europeni ar trebui să plătească o sumă rezonabilă și proporțională, care să nu pericliteze competitivitatea întreprinderilor, analizându-se situația de la caz la caz, întrucât condițiile de pescuit nu sunt egale în toate țările terțe. În sfârșit, Comisia nu menționează necesitatea de a negocia condiții tehnice corespunzătoare, care să permită utilizarea la maximum a posibilităților de pescuit.

3.7.10 CESE confirmă necesitatea incontestabilă de a favoriza conservarea stocurilor de pește și de a uni eforturile la nivel mondial în vederea eradicării pescuitului ilegal, nedecarat și nereglementat (INN) în toate organizațiile internaționale competente.

3.7.11 Comitetul consideră că ar trebui să se impună flotelor țărilor terțe care își exportă produsele către UE aceleași condiții sociale și de mediu pe care le respectă flota comunitară.

3.7.12 CESE salută includerea în propunere a unui paragraf referitor la coerența cu alte politici ale UE, care ar trebui să cuprindă domeniile mediului, comercial, al igienei și sănătății, social, al ocupării forței de muncă, al dezvoltării și al relațiilor externe.

3.8 Acvacultura

3.8.1 CESE salută recunoașterea de către Comisie a dimensiunii comune europene a politicii în domeniul acvaculturii și stabilirea unor orientări strategice ale UE, fără caracter obligatoriu, privind prioritățile și obiectivele comune pentru dezvoltarea activităților de acvacultură; în special, Comitetul primește cu entuziasm propunerea de a solicita statelor membre să elaboreze, până în 2014, planuri strategice naționale multianuale pentru teritoriul lor.

3.8.2 CESE consideră important obiectivul definirii clare a indicatorilor de sustenabilitate în diferite domenii (ecologic, economic și social), în special când se are în vedere potențialul de creștere al acvaculturii în Uniunea Europeană și contribuția sa semnificativă la securitatea aprovizionării cu alimente.

3.8.3 CESE consideră esențial să se includă în PCP reformată concluziile Comunicării „Un nou impuls pentru strategia de dezvoltare durabilă a acvaculturii europene”⁽⁵⁾, în special în ce privește promovarea competitivității întreprinderilor, crearea bazelor pentru o creștere durabilă și îmbunătățirea imaginii și guvernantei acestui sector.

3.8.4 În acest sens, Comitetul solicită crearea unui cadru administrativ flexibil și a unui spațiu juridic unic pentru dezvoltarea unei acvaculturi sustenabile, care să permită menținerea populației și generarea de bogăție în zonele periferice neurbane; totodată, CESE insistă asupra necesității de a garanta respectarea, conservarea și integrarea în ce privește mediul local.

3.8.5 CESE semnaleză posibilitatea ca viitorul regulament să poarte titlul cuprinzător de „Regulament privind politica comună în domeniul pescuitului și acvaculturii”.

3.9 Controlul și executarea

3.9.1 Respectarea normelor PCP trebuie asigurată printr-un sistem eficient al Uniunii de control al pescuitului, care să includă combaterea pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat (INN).

3.9.2 CESE este de acord cu propunerile Comisiei legate de controlul și executarea normelor PCP, deși consideră că trebuie stabilit un temei juridic suficient pentru ca sancțiunile să nu poată fi evitate de infractori.

3.9.3 Referitor la propunerea ca statele membre să poată solicita navelor lor de pescuit o contribuție proporțională la costurile legate de punerea în aplicare a sistemului de control, Comitetul consideră că o asemenea taxă ar aduce prejudicii grave navelor, care suportă deja costuri importante, din punct de vedere material și uman, pentru a respecta toate obligațiile în materie de control prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1224/2009.

3.10 Instrumentele financiare

3.10.1 Uniunea poate acorda asistență financiară statelor membre și operatorilor în vederea îndeplinirii obiectivelor PCP.

3.10.2 Asistența financiară acordată statelor membre poate fi întreruptă (suspendarea plăților) sau redusă prin aplicarea unei corecții financiare, dacă acestea nu respectă obiectivele PCP. Aceste măsuri sunt proporționale cu natura, amploarea, durata și repetarea nerespectării.

3.10.3 În cazul operatorilor, încălcările grave ale normelor PCP pot duce la interzicerea temporară sau permanentă a accesului la asistență financiară și/sau la aplicarea unor

reduceri financiare. Aceste măsuri sunt proporționale cu natura, amploarea, durata și repetarea încălcărilor grave. Comitetul salută această dispoziție și consideră că ar trebui extinsă și la statele membre care nu pun în aplicare normele PCP.

3.10.4 CESE consideră că noul instrument financiar ar trebui să valorifice rolul pescarilor în dezvoltarea durabilă a zonelor de coastă, prin includerea de măsuri de protecție în cazul pierderii locului de muncă și de ajutoare pentru formare și recalificare în alte activități, cum ar fi acvacultura, industria prelucrătoare, activitățile de conservare sau transportul maritim.

3.10.5 Constatând că pachetul de reformă nu conține propuneri financiare, CESE invită Comisia să facă acest lucru cât mai curând posibil, pentru a permite efectuarea unei evaluări globale a viitoarei PCP. Deși în propunerea privind cadrul financiar multianual se menține, fără modificări majore, o alocare bugetară de 6 700 milioane EUR⁽⁶⁾, nu este clar cum va fi distribuită această sumă între capitolele „Pescuit” și „Afaceri maritime”.

3.11 Consiliile consultative

3.11.1 Propunerea instituie consiliu consultative pentru fiecare dintre domeniile de competență referitoare la pescuit stabilite în regulament, la care se adaugă un consiliu consultativ pentru acvacultură, cu scopul de a promova o reprezentare echilibrată a tuturor părților interesate și de a contribui la îndeplinirea obiectivelor PCP.

3.11.2 Aceste consilii înlocuiesc consiliile consultative regionale instituite prin reforma din 2003, iar atribuțiile lor sunt următoarele: să prezinte Comisiei sau statului membru în cauză recomandări, sugestii și probleme referitoare la gestionarea pescuitului și la acvacultură; să contribuie, în strânsă cooperare cu oamenii de știință (care, în opinia CESE, trebuie să participe la constituirea și la formarea lor) la colectarea, furnizarea și analizarea datelor necesare pentru elaborarea măsurilor de conservare; să emită rapoarte și avize privind propunerile de măsuri de gestionare cu privire la care consultarea lor este obligatorie.

3.11.3 Comitetul consideră că propunerea de regulament ar trebui să ofere mai multe detalii cu privire la „reprezentarea echilibrată a tuturor părților interesate”, indicând participarea actorilor sociali la nivelurile adecvate și conform tradițiilor fiecărui stat membru.

3.11.4 Asistența financiară a Uniunii și acțiunile statelor membre ar trebui să sprijine mai mult părțile interesate din cadrul consiliilor consultative, în special pescuitul artizanal.

⁽⁵⁾ COM(2009) 162, Avizul CESE 646/2010, 28.4.2010 (JO C 18, 19.1.2011, p. 59-63).

⁽⁶⁾ COM(2011) 500, 29.6.2011, Un buget pentru Europa 2020, Partea a II-a, p. 88.

3.11.5 CESE își exprimă surprinderea față de faptul că propunerea Comisiei nu menționează rolul Comitetului consultativ pentru pescuit și agricultură al UE și își manifestă îngrijorarea în legătură cu posibila dispariție a grupurilor de lucru transversale care tratează teme legate de piață, politica comercială și subiecte generale. Existența consiliilor consultative, inclusiv a celui pentru acvacultură, nu oferă forumuri intersectoriale în cadrul cărora să se abordeze colectiv chestiuni comune pescuitului, acvaculturii și sectorului de prelucrare.

3.12 Dimensiunea socială și pescuitul artizanal

3.12.1 CESE consideră că în propunerea Comisiei există câteva lacune care trebuie remediate, în special absența dimensiunii sociale și lipsa unei definiții adecvate a pescuitului de coastă artizanal și a pescuitului de fructe de mare.

3.12.2 Conform Eurostat, între anii 2001 și 2010 numărul de pescari s-a redus cu 20 %, ajungând la 203 200, dintre care doar 40 % desfășoară o activitate independentă. În ansamblul său, sectorul oferea în 2005 locuri de muncă pentru 5 milioane de persoane. În opinia CESE, dimensiunea socioeconomică a sustenabilității merită tot atâta atenție ca și dimensiunea ecologică.

3.12.3 După cum menționa și în avizul său privind Cartea verde, CESE consideră că aspectele sociale ale PCP nu sunt luate suficient în considerare de către Comisie. Din acest motiv, reiterează observațiile formulate în avizul sus-menționat, în special în ce privește lipsa unei recunoașteri sistematice a calificărilor profesionale între statele membre, necesitatea colectării de date statistice armonizate cu privire la accidente și la cauzele acestora – care nu există în prezent la nivelul UE – și nevoia urgentă de reabilitare a acestui sector, prin garantarea unor niveluri de remunerare decente.

3.12.4 CESE nu consideră că reforma actuală va rezolva problemele de ocupare a forței de muncă cu care se confruntă lucrătorii din sector și, în consecință, propune introducerea unor măsuri însoțitoare cu caracter socioeconomic (diversificarea activităților, recalificarea profesională, formarea și securitatea lucrătorilor din sector), care să contribuie la depășirea procesului de reformă, cu implicarea deplină a actorilor instituționali, economici și sociali.

3.12.5 Aspectele sociale trebuie avute în vedere în toate etapele sectorului pescuitului și acvaculturii (producție, prelucrare și comercializare), prezentându-se propuneri concrete pentru îmbunătățirea condițiilor de viață și de muncă.

3.12.6 În ce privește flota de coastă artizanală, Comisia menține definiția actuală, și anume navele cu lungimea mai mică de 12 metri, exceptând traulerele. Comitetul consideră că nu se ține seama de realitatea flotei artizanale din diferite state membre și că se stabilește un singur criteriu arbitrar, care poate crea situații discriminatorii. De aceea, CESE solicită introducerea unor criterii suplimentare, pe lângă cel al dimensiunii, care ar

putea fi utilizate pentru definirea acestui tip de pescuit extrem de diversificat, cum ar fi timpul petrecut pe mare, distanța față de coastă sau legăturile cu comunitățile locale. În opinia Comitetului, definirea acestui concept la nivel local, regional sau național ar fi mai adecvată decât impunerea unui criteriu uniform la nivel comunitar, care include o parte considerabilă a flotei artizanale în categoria pescuitului industrial.

3.12.7 De asemenea, CESE consideră că în definiția pescuitului artizanal ar trebui incluse și vârșele, acordându-li-se, după caz, aceleași drepturi și obligații ca și restului flotei artizanale.

3.13 CESE observă că propunerea de regulament conferă Comisiei ample competențe de adoptare a actelor delegate. Totuși, dat fiind că adoptarea acestor acte de către Comisie va trebui notificată simultan Parlamentului European și Consiliului și va putea fi revocată de oricare dintre acestea, CESE consideră că există garanții pentru acordarea acestor competențe.

4. Analiza propunerii privind reforma OCP și observațiile Comitetului

4.1 Introducere

4.1.1 Organizarea comună a piețelor în sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură se va aplica produselor obținute din pescuit și din acvacultură enumerate în anexa la regulamentul care se comercializează în UE, va contribui la îndeplinirea obiectivelor PCP și va fi ghidată de principiile bunei guvernante prevăzute de aceasta.

4.1.2 După cum se indică la punctul 2.2.2 din prezentul aviz, OCP conține următoarele instrumente: organizații profesionale, standarde de comercializare, informarea consumatorilor, norme privind concurența și cunoașterea pieței.

4.1.3 CESE sprijină obiectivele și principiile după care se va ghida noul regulament privind OCP.

4.2 Organizațiile profesionale

4.2.1 Organizațiile de producători din sectorul pescuitului se vor constitui sub formă de grupuri stabilite la inițiativa producătorilor de produse obținute din pescuit din unul sau mai multe state membre și vor fi recunoscute în conformitate cu dispozițiile propunerii de regulament.

4.2.2 În pofida rolului lor cheie în punerea în aplicare a PCP, dezvoltarea organizațiilor de producători a fost limitată atât de însăși complexitatea OCP, cât și, mai ales, de dificultățile de comercializare într-un context în care legislația în domeniul concurenței face imposibilă rezistența în fața puterii marilor distribuitori și în care se permite importul ieftin de pește și fructe de mare care nu respectă cerințele de bază în materie de securitate sanitară, cum ar fi trasabilitatea integrală „din apă până la masă”.

4.2.3 CESE solicită simplificarea normelor birocratice și administrative, care se impune cu necesitate dacă organizațiile de producători trebuie să se ocupe de capturile nedorite ce vor rezulta în urma interzicerii aruncării capturilor înapoi în mare. De asemenea, Comitetul solicită o revizuire a politicii în domeniul concurenței, pentru a permite organizațiilor de producători să concentreze oferta, care este prea fragmentată în prezent, în mod eficient din punct de vedere operativ și sigur din punct de vedere juridic. Trebuie susținută în special integrarea micilor pescari artizanali.

4.2.4 Organizațiile de producători din sectorul acvaculturii se pot constitui sub formă de grupuri stabilite la inițiativa producătorilor de produse obținute din acvacultură din unul sau mai multe state membre și vor fi recunoscute în conformitate cu dispozițiile propunerii de regulament.

4.2.5 Comitetul sprijină constituirea de organizații de producători în sectorul pescuitului și în cel al acvaculturii, în pofida dificultăților menționate, deoarece până în prezent acestea au dat un impuls considerabil PCP.

4.2.6 De asemenea, se pot constitui organizații interprofesionale, sub forma unor grupuri stabilite la inițiativa operatorilor din sectorul produselor obținute din pescuit și din acvacultură din unul sau mai multe state membre, care vor fi recunoscute în conformitate cu dispozițiile propunerii de regulament.

4.2.7 Comitetul salută posibilitatea înființării de organizații interprofesionale care să reprezinte o parte semnificativă din cel puțin două dintre următoarele sectoare de activitate: producția, prelucrarea și comercializarea produselor obținute din pescuit și acvacultură. Deși li se interzice desfășurarea directă a activităților de producție, prelucrare și comercializare, organizațiile interprofesionale ar putea contribui, pe lângă măsurile prevăzute în propunere, la diversificarea produselor obținute din pescuit pe diferite piețe și la creșterea rentabilității în toate etapele lanțului de pescuit și acvacultură.

4.2.8 CESE sprijină obiectivele organizațiilor interprofesionale și măsurile pe care le vor putea adopta acestea, însă deplânge lipsa unui articol referitor la finanțarea acestui tip de organizații.

4.3 Extinderea normelor

4.3.1 Statele membre pot decide ca normele convenite în cadrul unei organizații de producători sau al unei organizații interprofesionale să devină obligatorii, în anumite condiții, pentru producătorii sau operatorii care nu fac parte din organizația în cauză, precum și ca acești producători sau operatori să răspundă în fața organizației de producători sau a organizației interprofesionale pentru echivalentul tuturor costurilor suportate de către membrii organizației sau doar al unei părți din aceste costuri.

4.3.2 CESE este de părere că această propunere poate îmbunătăți condițiile de prelucrare și comercializare a produselor obținute din pescuit și acvacultură și poate contribui la stabilizarea piețelor.

4.4 Stabilizarea piețelor

4.4.1 Organizațiile de producători pot finanța stocarea anumitor produse obținute din pescuit pentru a menține stabilitatea piețelor, dacă aceste produse respectă o serie de condiții.

4.4.2 CESE consideră că acest mecanism este adecvat. Totuși, crede că organizațiile de producători ar trebui să dispună de autonomia de a decide ce specii pot fi incluse în acest mecanism. Pe de altă parte, consideră necesar ca și pentru produsele obținute din acvacultură să se stabilească prețuri de referință, la fel ca în cazul produselor piscicole. Aceste prețuri de referință trebuie completate prin mecanisme de intervenție eficiente și adaptate caracteristicilor piețelor produselor obținute din pescuit și din acvacultură.

4.4.3 CESE invită Comisia, statele membre și sectorul însuși să caute mecanisme mai flexibile și mai eficiente pentru echilibrarea cererii și ofertei de produse marine. Măsurile de coordonare și acordul între membrii organizațiilor interprofesionale ar putea constitui un bun punct de plecare în acest sens.

4.5 Informarea consumatorilor

4.5.1 Produsele obținute din pescuit și din acvacultură enumerate în anexa I la propunerea de regulament care se comercializează în interiorul UE, inclusiv cele importate, pot fi oferite spre comercializare cu amănuntul consumatorilor finali doar dacă se indică, prin însemne sau etichete corespunzătoare, anumite informații obligatorii minime: denumirea comercială, metoda de producție, zona în care produsul a fost capturat sau crescut, data capturării sau recoltării și dacă produsul este proaspăt sau decongelat. Preparatele și conservele de pește, caviarul și înlocuitorii acestuia, precum și crustaceele, moluștele și alte nevertebrate acvatice, preparate sau conservate, pot fi comercializate dacă se indică, prin însemne sau etichete corespunzătoare, doar primele trei informații obligatorii pentru restul produselor obținute din pescuit și din acvacultură: denumirea comercială a speciei, metoda de producție și zona în care produsul a fost capturat sau crescut.

4.5.2 Pe de o parte, propunerea privind informarea consumatorilor introduce noi cerințe (atât pentru produsele de la capitolul 3, cât și pentru cele de la capitolul 16 incluse în Anexa II privind descrierea produselor) care nu figurează în legislația actuală privind OCP, iar pe de altă parte extinde aceste măsuri la importuri.

4.5.3 CESE consideră că introducerea de noi dispoziții în materie de informare a consumatorilor este pozitivă, însă necesită o analiză amănunțită, care să ia în considerare caracteristicile diferitelor forme de prezentare a produselor obținute din pescuit și din acvacultură.

4.5.4 Aceste noi cerințe trebuie să corespundă într-adevăr unor elemente pozitive care să aducă o valoare adăugată reală pentru consumatori, să nu cauzeze confuzie între etichetare și trasabilitate, să nu ridice obstacole tehnice în calea producătorilor și să fie în conformitate cu recentele reforme ale Regulamentului (UE) 1169/2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare ⁽⁷⁾ și ale Regulamentului (CE) 1224/2009 de stabilire a unui sistem comunitar de control pentru asigurarea respectării normelor PCP ⁽⁸⁾.

⁽⁷⁾ JO L 304, 22.11.2011, p. 18-63.

⁽⁸⁾ JO L 343, 22.12.2009, p. 1.

4.5.5 Din toate aceste motive, CESE consideră că, înainte de a introduce noi cerințe în materie de etichetare, Comisia ar trebui să realizeze un studiu de impact, în care să analizeze viabilitatea, aplicabilitatea și utilitatea acestei măsuri pentru consumatori.

4.5.6 Din dorința de a răspunde solicitărilor de creștere a transparenței, propunerea prevede posibilitatea ca, în mod voluntar și fără a se reduce spațiul disponibil pentru informațiile obligatorii, să se poată furniza și informații privitoare la mediu, etice sau sociale, privind tehnicile de producție și privind conținutul nutrițional al produsului. CESE consideră că orice propunere de informare voluntară trebuie să se întemeieze pe standarde minime reglementate, pentru a se evita ca aceste informații să devină o sursă de confuzie pentru consumatori sau de denaturare a pieței.

4.5.7 Comitetul insistă asupra necesității de a întări controlul normelor de trasabilitate a produselor marine, ca metodă de a facilita identificarea originii bunurilor capturate sau cultivate și de a garanta respectarea cerințelor privind siguranța alimentară pe tot parcursul lanțului de pescuit și acvacultură, în diferitele sale etape: producție, prelucrare și comercializare.

4.5.8 Pentru a preveni concurența neloială pe piața UE, CESE solicită ca produselor importate să li se impună aceleași condiții în materie de igienă, sănătate și control ca și produselor comunitare, inclusiv trasabilitatea integrală „din apă până la masă”, și solicită efectuarea de controale exhaustive, atât la frontiere cât și la origine, pentru a garanta îndeplinirea adecvată a acestor norme, care contribuie la siguranța alimentară. În acest sens,

Comitetul consideră că diferitele direcții generale ale Comisiei Europene ar trebui să adopte o abordare coerentă.

4.5.9 Comitetul îndeamnă să se examineze posibilitățile de a extinde armonizarea criteriilor de producție la domeniul socio-profesional și la cel al protecției și durabilității mediului. În acest sens, propune să se analizeze domeniul de aplicare și consecințele sociale și de mediu ale acordurilor comerciale între UE și țările terțe, înainte de încheierea acestora, precum și să se realizeze o monitorizare intensivă și periodică a rezultatelor acestora, astfel încât să se evite scăderea competitivității sectorului pescuitului, acvaculturii și pescuitului fructelor de mare din Europa și a lanțului său de comercializare și prelucrare.

4.6 Cunoașterea pieței

4.6.1 Propunerea prevede realizarea de către Comisie a unei serii de acțiuni cu scopul de a informa diferitele părți implicate în sectorul pescuitului și al acvaculturii cu privire la situația și evoluția acestuia, ținând seama de contextul internațional, supraveghind lanțul de aprovizionare, analizând tendințele pieței și furnizând studii ad hoc privind stabilirea prețurilor. CESE salută această propunere.

4.7 Exercițarea delegării

4.7.1 CESE este de acord cu competențele delegate Comisiei, dat fiind că toate privesc respectarea și controlul eficient al propunerii de regulament privind OCP.

Bruxelles, 28 martie 2012

Președintele
Comitetului Economic și Social European
Staffan NILSSON